

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02358/21-12

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, a podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl takto:

Společnost [REDACTED]

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., neboť jako správce osobních údajů neposkytla subjektu údajů, [REDACTED], informace o opatřeních přijatých na základě jeho žádosti o výmaz osobních údajů ze dne 30. března 2021 (e-mailových adres [REDACTED] a [REDACTED],

čímž porušila právo subjektu údajů stanovené čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679, tedy právo na to, aby správce poskytl subjektu údajů na jeho žádost podle článků 15 až 22 informace o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu, a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti,

- II. za což se jí podle § 35 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s čl. 83 odst. 4 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 ukládá

napomenutí

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů prostřednictvím webových stránek [redacted] bylo zahájeno oznámení, které bylo obviněné, společnosti [redacted], doručeno dne 12. října 2021. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět, týkající se neposkytnutí informací o výmazu osobních údajů, zaslaný Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) dne 5. května 2021.

Z doručeného podnětu vyplývá, že [redacted], požádal dopisem ze dne 30. března 2021 obviněnou, jakožto provozovatelku webu [redacted], o výmaz případně zablokování jeho osobních údajů, konkrétně e-mailových adres [redacted] a [redacted], a to z důvodu, že byly zpracovány nezákonně. V žádosti uvedl, že tyto e-mailové adresy zadává neoprávněně za účelem zasílání zásilek prostřednictvím webových stránek [redacted] neznámá osoba. Subjekt údajů rovněž požádal, aby mu obviněná potvrdila, že dopis přijala, když doslovně uvedl „Rovněž Vás žádám o potvrzení, že jste můj dopis přijali a doufám, že můj výše uvedený případ bude z Vaší strany vyřešen, aniž bychom ho museli řešit jinou cestou.“

Úřad následně informoval obviněnou společnost dopisem ze dne 4. června 2021 o obdržení podnětu a současně jej upozornil na možné porušení povinnosti při zpracování osobních údajů a vyzval jej k nápravě a zajištění souladu zpracování s požadavky nařízení (EU) 2016/679. Současně Úřad stěžovatele požádal o vyjádření se ke skutečnosti, že při odesílání zásilek prostřednictvím aplikace na jeho webových stránkách není třeba ověřit e-mailovou adresu odesílatele, a dochází tak nejen ke zpracování nepřesných osobních údajů, ale často také ke zneužití osobních údajů jiné fyzické osoby.

V reakci na tuto žádost obdržel Úřad dne 15. července 2021 vyjádření obviněné společnosti zaslané prostřednictvím právního zástupce, ve kterém uvedla, že na popsanou situaci se stěžovatelem nelze bez další aplikovat pouze nařízení (EU) 2016/679. Služba poskytovaná obviněnou je primárně regulována zákonem č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, který implementuje směrnici Evropského parlamentu a rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu. Z čl. 2 odst. 4 nařízení (EU) 2016/679 pak vyplývá, že neřízením není dotčeno uplatňování směrnice 2000/31/ES, zejména pokud jde o pravidla týkající se odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb uvedená v člancích 12 až 15 uvedené směrnice. S ohledem na tuto skutečnost jsou pak pro předmětnou situaci rozhodná ustanovení § 5 a 6 zákona č. 480/2004 Sb. Obviněná společnost není dle jejího názoru povinna podle § 6 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na případné protiprávní užití cizího e-mailu a je přesvědčena, že proces zpracování osobních údajů tak, jak je nastaven dle „Zásad zpracování osobních údajů“ zveřejněných na webových stránkách, je plně v souladu s nařízením (EU) 2016/679. Nad rámec daného pak uvedla, že pokud jde

o poskytnutí e-mailové adresy odesílatelem, pak platí, že podle bodu 3.3. těchto zásad, uchovává obviněná společnost tento osobní údaj jen po dobu trvání účelu zpracování. Účelem je v tomto případě realizace služby zasílání a vyzvednutí dat v rámci režimu „zdarma“, kdy je e-mailová adresa uchovávána po dobu 14 dnů, nebo v rámci režimu [REDAKCE], kde je uchovávána po dobu 90 dnů. Následně je celá zásilka smazána spolu s e-mailovou adresou.

K přijatým opatřením k zajištění souladu s nařízením (EU) 2016/679 obviněná uvedla, že v případě podobného oznámení o zneužití cizí e-mailové adresy tak, jak jej učinil [REDAKCE], přistupuje k zablokování a nemožnosti stáhnout zásilku, která byla zaslána prostřednictvím nahlášeného e-mailu. Současně obviněná společnost vytváří tzv. Blacklist takto nahlášených e-mailů a vychází při tom z doporučení Úřadu, zveřejněných na jeho webových stránkách. Závěrem pak opakuje své tvrzení, že z její strany nedošlo k porušení žádného ustanovení nařízení (EU) 2016/679, neboť činnost a služby, které poskytuje, jsou primárně regulovány zákonem č. 480/2004 Sb., ze kterého plyne, že není povinna aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na případné protiprávní užití cizího e-mailu.

Správní orgán následně zahájil s obviněnou společností řízení pro podezření ze spáchání přestupku v souvislosti s neposkytnutím informací na žádost subjektu údajů. Právní zástupce obviněné společnosti se dne 25. října 2021 dostavil k nahlédnutí do spisu a dne 27. října 2021 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření k předmětu řízení. V tomto vyjádření obviněná uvedla, že jí nebyla žádost [REDAKCE] ze dne 30. března 2021 vůbec doručena, a tedy neměla ani teoretickou možnost na takovou žádost reagovat. Z údajů na dodejce k zásilce obsahující žádost [REDAKCE] vyplývá, že ji v sídle obviněné společnosti převzal [REDAKCE] za společnost [REDAKCE]. Tato osoba není oprávněna za obviněnou přebírat jakoukoliv poštu, potažmo není zástupcem obviněné, a současně se nepokusila obviněné tuto zásilku předat. Obviněná společnost má souhlas s umístěním svého sídla na adrese vlastníka ze [REDAKCE] (jehož kopie je přílohou doručeného vyjádření). Na proces doručování doporučených zásilek se pak použije postup upravený v rámci „Domovního řádu“, který je přílohou nájemní smlouvy, a ze kterého plyne, že poštu si vyzvedávají zástupci nájemců na recepci objektu. V momentě, kdy je obviněné doručována doporučená pošta, osoba nacházející se na recepci je povinna pokusit se zkontaktovat zástupce obviněného (jednatele), s tím, že pokud se v budově nenachází, pak není oprávněna takovou zásilku převzít. V takovém případě měl poštovní doručovatel zanechat na recepci pouze výzvu k vyzvednutí zásilky. Jelikož uvedený postup nebyl dodržen, neměla obviněná společnost objektivně možnost se s obsahem zásilky seznámit a skutek, který je jí kladený za vinu se tedy nestal. Na podporu svých tvrzení navrhla obviněná provést výslech [REDAKCE], operačního manažera obviněné, řešícího otázky ve vztahu k nájemní smlouvě, a dále [REDAKCE] řešící otázky přebírání doporučené pošty.

Dále obviněná uvedla, že platí, že požadavku [REDAKCE] na výmaz jeho osobních údajů bylo vyhověno, když obě jeho e-mailové adresy byly vymazány a následně zablokovány, a to v souladu se „Zásadami zpracování osobních údajů“ zveřejněnými na webových stránkách obviněné společnosti. K tomu následně zopakovala svá tvrzení uvedená již ve vyjádření ze dne 15. července 2021. Závěrem pak uvedla, že s ohledem na výše uvedené je přesvědčena, že skutek se nestal, tudíž navrhuje, aby správní orgán řízení ve smyslu § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. zastavil.

Dne 10. listopadu 2021 bylo správnímu orgánu doručeno doplnění vyjádření obviněné společnosti, jehož přílohou je kopie dopisu, který obviněná zaslala [REDACTED]. V uvedeném dopise se mu omluvila, že na jeho žádost nereagovala v obvyklém termínu, neboť ta nebyla doručena do sféry její dispozice, a rovněž jej informovala, že jeho e-mailové adresy byly v souladu se „Zásadami zpracování osobních údajů“ vymazány (podrobně uvedla data výmazu k jednotlivým zásilkám) a následně zablokovány.

Obviněná pak namítá, že [REDACTED] ve svém dopise žádal pouze o potvrzení, že tento dopis obviněná přijala, a nežádal o informaci o přijatých opatřeních ve smyslu čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679. To, že obviněná společnost nepotvrdila přijetí dopisu pak souvisí s tím, že jí taková žádost nebyla nikdy doručena. V neposlední řadě právní zástupce obviněné namítl, že e-mailová adresa [REDACTED] není osobním údajem ve smyslu čl. 4 bod 1 nařízení (EU) 2016/679, jelikož z daného e-mailu není možné identifikovat subjekt údajů, tj. [REDACTED].

Dle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobním údajem rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. E-mailové adresy stěžovatele [REDACTED] a [REDACTED] jsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 bod 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť se jedná o informace o identifikovatelných osobách. Tudíž zde není namíště námitka obviněné, že by se (v případě e-mailové adresy [REDACTED] nejednalo o osobní údaj, neboť není potřebné, aby byl subjekt údajů identifikovaný přímo, stačí pouze možnost jej právě prostřednictvím e-mailové adresy nepřímo ztotožnit, například právě zasláním zásilky nebo e-mailu na uvedenou adresu. V kontextu celého případu je zřejmé, že se jedná o e-mailovou adresu konkrétní osoby, tj. o osobní údaj ve smyslu čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679.

Dle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Společnost v rámci své činnosti nepochybně zpracovává osobní údaje shromažďuje, uchovává a v případě potřeby dále používá. Současně je tedy v této souvislosti i správcem údajů výše uvedených subjektů ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, neboť v rámci své činnosti určila účel a prostředky zpracování (zasílání a vyzvedávání dat prostřednictvím webových stránek [REDACTED]).

Zpracování osobních údajů musí být vždy v souladu se základními zásadami, které jsou zakotveny v čl. 5 nařízení (EU) 2016/679. Tyto zásady představují základní pravidla, od nichž se odvíjejí všechny procesy zpracování, a zároveň jsou též nejdůležitějšími principy, které správci určují, jak má s osobními údaji nakládat. Dále se uvedené promítají do dalších ustanovení, která konkretizují jak jednotlivé povinnosti plynoucí pro správce a zpracovatele, tak práva subjektů údajů a možnosti jejich uplatnění vůči správci nebo zpracovateli.

K výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že podle čl. 21 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 má subjekt údajů právo kdykoli vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se jej týkají. Správce osobní údaje dále nezpracovává, pokud neprokáže závažné oprávněné důvody pro zpracování, které převažují nad zájmy nebo právy a svobodami subjektu údajů, nebo pro určení, výkon nebo obhajobu právních nároků.

Podle článku 17 nařízení (EU) 2016/679 má subjekt údajů právo, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, mj. pokud subjekt údajů vznesl námitku proti zpracování podle čl. 21 odst. 1 a neexistují žádné převažující oprávněné důvody pro zpracování.

Podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je správce povinen přijmout vhodná opatření, aby poskytl subjektu údajů stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků veškeré informace uvedené v článcích 13 a 14 a učinil veškerá sdělení podle článků 15 až 22 a 34 o zpracování, zejména pokud se jedná o informace určené konkrétně dítěti. Informace poskytně písemně nebo jinými prostředky, včetně ve vhodných případech v elektronické formě. Pokud si to subjekt údajů vyžádá, mohou být informace poskytnuty ústně, a to za předpokladu, že identita subjektu údajů je prokázána jinými způsoby. Dle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 správce poskytně subjektu údajů na žádost podle článků 15 až 22 informace o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu a v každém případě do jednoho měsíce od obdržení žádosti. Tuto lhůtu je možné v případě potřeby a s ohledem na složitost a počet žádostí prodloužit o další dva měsíce, správce však informuje subjekt údajů o jakémkoliv takovém prodloužení do jednoho měsíce od obdržení žádosti spolu s důvody pro tento odklad.

Správní orgán konstatuje, že subjekt údajů v tomto případě prokazatelně vznesl námitku proti zpracování svých osobních údajů a požádal o jejich výmaz, současně požádal, aby byl informovaný o přijetí této žádosti. V této souvislosti se správní orgán zabýval námitkou obviněné společnosti týkající se nedoručení písemné žádosti do sféry jejího vlivu, a z toho plynoucí nemožnosti reagovat na žádost subjektu údajů o informování o přijetí jeho žádosti. Ze spisového materiálu je zřejmé, že obviněná společnost se možná nedozvěděla o existenci žádosti jejím faktickým doručením, nicméně se dozvěděla o její existenci nejpozději z dopisu správního orgánu ze dne 4. června 2021. Tímto dopisem byla informována o stížnosti adresované správnímu orgánu, o jeho existenci jeho žádosti o výmaz ze dne 30. března 2021 adresované obviněné a rovněž tak byla upozorněna na povinnosti reagovat na jeho žádost a informovat jej o přijatých opatřeních. Správní orgán proto nepřistoupil k provádění dalších důkazů týkajících se doručení žádosti, které navrhovala obviněná, neboť již ze samotného spisového materiálu plyne, že minimálně s existencí i obsahem žádosti byla seznámena již před zahájením tohoto správního řízení.

Skutečnost, že subjekt údajů výslovně nežádal o sdělení informací o výmazu ale „pouze“ o informování o přijetí jeho žádosti, nepovažuje správní orgán za relevantní, neboť je zřejmé, že subjekt údajů v této souvislosti očekával, že obdrží rovněž reakci obviněné společnosti na jeho žádost, jak vyplývá i z dovětku, který tato žádost obsahuje, tj. „...a doufám, že můj výše uvedený případ bude z Vaší strany vyřešen, aniž bychom ho museli řešit jinou cestou.“ Současně je třeba uvést, že informace o přijetí žádosti o výmaz a jejím vyřízení je správce

povinen poskytnou subjektu údajů bez dalšího. Nelze se domnívat, že by se subjekt údajů dozvěděl o vyřešení jeho žádosti jiným způsobem, než aby mu to obviněná společnost jasně sdělila. Pro úplnost správní orgán opakuje, že obviněná byla o povinnosti sdělit informaci o výmazu poučena také v dopise správního orgánu ze dne 4. června 2021.

Správní orgán tedy konstatuje, že obviněná porušila právo subjektu údajů , když i přes jím vznesenou námitku proti zpracování a žádost o výmaz osobních údajů podle článku 17 nařízení (EU) 2016/679 ho v příslušné lhůtě neinformovala o přijatých opatřeních ve smyslu čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679.

K výroku II. správní orgán uvádí, že podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 se při rozhodování o uložení sankce a její výši přihlédne zejména k povaze, závažnosti a délce trvání porušení, k povaze, rozsahu a účelu dotčeného zpracování, k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, která jim byla způsobena, a k dalším okolnostem porušení stanoveným v tomto článku. Správní orgán při určení druhu trest vycházel ze zjištěných skutečností, přičemž dospěl k závěr, že v případě obviněné není namístě přistoupit k uložení pokuty a to i s ohledem na níže uvedené. Rozhodl se proto uložit napomenutí, jakožto nejmírnějším správním trestem, který je postačující k naplnění účelu zákona a uložení přísnějšího trestů by bylo zbytečným přepínáním správně-trestní represe.

Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl jako k okolnosti snižující závažnost jednání zejména k tomu, že jednání obviněné společnosti bylo prokázáno ve vztahu pouze k jednomu subjektu údajů. Jako polehčující okolnost pak správní orgán hodnotil skutečnost, že neposkytnutím informací o výmazu osobních údajů subjektu údajů nedošlo k tak závažnému zásahu do jeho práv, který by odůvodňoval uložení jiné sankce než napomenutí, a to i s ohledem na skutečnost, že došlo k splnění požadavku subjektu údajů. Současně správní orgán přihlédl také k tomu, že se obviněná subjektu údajů dodatečně omluvila za neposkytnutí informací v obvyklé lhůtě a nastalou situaci mu osvětlila.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Současně správní orgán obviněnou upozorňuje, že v případě dalšího nebo opakovaného porušení povinností v souvislosti se zpracováním osobních údajů, bude nucen přistoupit k uložení peněžité sankce.

K výroku III. rozhodnutí správní orgán uvádí, že při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněné, která byla uznána vinnou, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 9. prosince 2021

Mgr. Josef Mička
ředitel odboru dozoru
(podepsáno elektronicky)